

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

در حدیث است که حضرت زهرا علیها السلام در صحرای محشر مثل مرغ که دانه‌های خوب را از بین سنگریزه‌ها جمع می‌کند، دوستان خود را جمع خواهد کرد. اگر چشمت باز باشد، امروز آن را می‌بینی.

اُمّه علیها السلام فرمودند جدّه‌ی ما حضرت زهرا علیها السلام در صحرای قیامت مثل مرغی که دانه را از بین سنگ و خاشاک جمع می‌کند، دوستان ما را از بین اهل محشر جمع می‌کند و به بهشت می‌برد. حدیث از امام باقر علیه السلام است. پشت‌درپشت، از پدرانشان تا پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله نقل می‌کنند که پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: وقتی روز قیامت می‌شود، برای پیامبران و مرسلین علیهم السلام، منبرهایی از نور نصب می‌شود و منبر من در روز قیامت، بلندترین منبر در بین انبیاء و مرسلین علیهم السلام است. بعد خدای متعال به من خطاب می‌کند؛ می‌فرماید: ای محمد! صلی الله علیه و آله، خطبه بخوان! پس من خطبه‌ای را می‌خوانم که احدی از پیامبران و مرسلین علیهم السلام، مانند آن را نشنیده‌اند. بعد برای اوصیای پیامبران علیهم السلام منبرهایی از نور نصب می‌شود و برای وصی من، علی بن ابی طالب علیه السلام، در بین آنها، منبری از نور نصب و قرار داده می‌شود که اعلی و برتر از همه‌ی منبرهای سایر اوصیاء است. بعد خدای متعال به علی علیه السلام می‌فرماید: علی! تو هم خطبه بخوان! پس امیرالمؤمنین علیه السلام خطبه‌ای می‌خواند که احدی از اوصیاء مانند آن را نشنیده‌اند. بعد برای فرزندان انبیاء و مرسلین علیهم السلام منبرهایی از نور نصب می‌شود و برای دو پسر و دو سبط و دو گُل خوش‌بوی من در دوران حیاتم، یعنی امام حسن و امام حسین علیهم السلام، منبری از نور نصب می‌شود. بعد خدای متعال به حسنین علیهم السلام می‌فرماید شما دو نفر هم سخنرانی کنید و خطبه‌ای بخوانید. پس آنها دو خطبه می‌خوانند که احدی از فرزندان پیامبران و مرسلین علیهم السلام به‌مانند آن را نشنیده‌اند.

بعد منادی بی ندا می دهد، که آن منادی جبرئیل علیه السلام است. می گوید: **أَيْنَ فَاطِمَةَ بِنْتُ مُحَمَّدٍ عليها السلام؟** می گوید فاطمه، دختر رسول خدا کجاست؟ **أَيْنَ خَدِيجَةَ بِنْتُ خُوَيْلِدٍ؟** خدیجه، دختر خویلد کجاست؟ **أَيْنَ مَرْيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ؟** **أَيْنَ آسِيَةَ بِنْتُ مُزَاحِمٍ؟** **أَيْنَ أُمُّ كَلْثُومٍ أُمُّ يَحْيَى بْنِ زَكَرِيَّا؟** مریم دختر عمران علیها السلام کجاست؟ آسیه بنت مزاحم، همسر فرعون کجاست؟ ام کلثوم، مادر یحیی بن زکریا کجاست؟ **فَيَقُومَنَّ فَيَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَا أَهْلَ الْجَمْعِ لِمَنِ الْكَرَمُ الْيَوْمَ؟** بعد این چهار زن بزرگ هم در بین بهشتیان برمی خیزند. سپس خدای متعال به اهل جمع و اهل محشر می گوید: امروز، کرامت و بزرگی برای چه کسی است؟ **فَيَقُولُ مُحَمَّدٌ وَ عَلِيٌّ وَ الْحَسَنُ وَ الْحُسَيْنُ عليهم السلام «لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ: ۱»** پیغمبر اکرم، امیرالمؤمنین و حسنین علیهم السلام، چهار نفری می فرمایند کرامت و بزرگی از آن خدای واحد قهار است. **فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى يَا أَهْلَ الْجَمْعِ إِنِّي قَدْ جَعَلْتُ الْكَرَّمَ لِمُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ وَ فَاطِمَةَ:** خدای متعال می فرماید اکنون که کرامت برای من است، من این کرامت را برای پیغمبر اکرم، امیرالمؤمنین، حسنین و فاطمه زهرا علیها السلام قرار دادم. **يَا أَهْلَ الْجَمْعِ طَاطِبُوا الرُّءُوسَ وَ غَضُّوا الْأَبْصَارَ فَإِنَّ هَذِهِ فَاطِمَةُ تَسِيرُ إِلَى الْجَنَّةِ:** خدای متعال می فرماید: ای اهل جمع! ای اهل محشر! سرهایتان را پایین بیندازید و چشم‌هایتان را بیوشانید! هر آینه این فاطمه است که به سوی بهشت روان است.

فَيَأْتِيهَا جَبْرَائِيلُ بِنَاقَةٍ مِنْ نُوقِ الْجَنَّةِ مُدْبَجَةً خِطَامَهَا مِنَ اللَّوْلُوِّ الْمُخْفَقِ الرَّطْبِ عَلَيْهَا رَحْلٌ مِنَ الْمَرْجَانِ فَتَسْأَلُ بَيْنَ يَدَيْهَا: بعد جبرئیل شتری از شترهای بهشتی، شتری از شترهای نوری می آورد که دِبا و پارچه‌ی ابریشمینی از دو طرف آن آویزان است^۲ و خطام این شتر از مروارید درخشنده‌ی تازه است، و رحلی از مرجان روی آن قرار دارد؛ و این شتر را پیشاروی حضرت زهرا علیها السلام بر زمین می‌نشانند. جبرئیل

۱. سوره‌ی ابراهیم، آیه‌ی ۴۸ و سوره‌ی غافر، آیه‌ی ۱۶.

۲. در روایات دیگر آمده است که این پارچه رشته‌هایی دارد که وقتی شتر حرکت می‌کند، دوستان اهل بیت علیهم السلام این رشته‌ها را می‌گیرند و با این شتر به بهشت می‌روند.

این ناقه را بر زمین می‌نشانند؛ **فَتَرَكُهَا:** و حضرت زهرا عليها السلام سوار آن می‌شوند. **فَبِعَثُ إِلَيْهَا مِائَةُ أَلْفِ مَلِكٍ فَيَسِيرُونَ عَلَى يَمِينِهَا وَ يُبْعَثُ إِلَيْهَا مِائَةُ أَلْفِ مَلِكٍ يَحْمِلُونَهَا عَلَى أَجْنِحَتِهِمْ حَتَّى يُسِيرُونَهَا عَلَى بَابِ الْجَنَّةِ:** بعد ملائکه‌ای مأمور و اعزام می‌شوند؛ درحالی که حضرت زهرا عليها السلام سوار آن شتر هستند صد هزار ملک در طرف راست این شتر حرکت می‌کنند و صد هزار ملک هم سمت چپ آن و صد هزار ملک هم این شتر را روی بال‌های خودشان حمل می‌کنند، تا به نزد در بهشت می‌برند.

فَإِذَا صَارَتْ عِنْدَ بَابِ الْجَنَّةِ تَلْتَفَتُ: وقتی حضرت زهرا عليها السلام به در بهشت می‌رسند، رویشان را برمی‌گردانند. **فَيَقُولُ اللَّهُ يَا بِنْتَ حَبِيبِي مَا الْبِفَاتِكِ وَ قَدْ أَمَرْتُ بِكَ إِلَى جَنَّتِي:** خدای متعال می‌فرماید: ای دختر حبیب من! چه شد که رویت را برگرداندی و به من توجهی کردی؟ من که امر کردم تو را به بهشت ببرند! **فَتَقُولُ يَا رَبِّ أَحَبُّتُ أَنْ يُعْرَفَ قَدْرِي فِي مِثْلِ هَذَا الْيَوْمِ:** حضرت زهرا عليها السلام عرض می‌کنند: پروردگار من! من دوست دارم که قدر و منزلت من امروز شناخته شود؛ معلوم شود که پیش تو چه جایگاهی دارم. **فَيَقُولُ اللَّهُ يَا بِنْتَ حَبِيبِي ارْجِعِي فَإِنِّي لَأُنْظِرِي مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ حُبٌّ لَكَ أَوْ لِأَخِي مِنْ ذُرِّيَّتِكَ خُذِي بِيَدِهِ فَأَدْخِلِيهِ الْجَنَّةَ:** خدای متعال می‌فرماید: ای دختر حبیب من! برگرد و نگاه کن! دست هر کس از اهل محشر را که در قلب او محبت تو یا محبت یکی از فرزندان تو وجود دارد، بگیر و او را وارد بهشت کن.

قَالَ أَبُو جَعْفَرٍ عليه السلام وَ اللَّهُ يَا جَابِرُ إِنَّهَا ذَلِكَ الْيَوْمَ لَسَلَّتْ شِيعَتَهَا وَ مُحِبِّيَهَا كَمَا يَلْتَقِطُ الطَّيْرُ الْحَبَّ الْجَيِّدَ مِنَ الْحَبِّ الرَّدِيِّ: امام باقر عليه السلام فرمودند: والله ای جابر! فاطمه‌ی زهرا عليها السلام در آن روز، در بین اهل محشر شیعیان و محبتیان خودشان را یکی یکی دانه چین می‌کنند، همان گونه که پرنده موقع دانه خوردن، دانه‌های خوب را از سنگ‌ریزه‌ها و دانه‌های خراب، جدا می‌کند؛ همین گونه فاطمه‌ی زهرا عليها السلام، شیعیان و محبتیان را از بین اهل محشر برمی‌دارند. **فَإِذَا صَارَ شِيعَتُهَا مَعَهَا عِنْدَ بَابِ الْجَنَّةِ يُلْقِي اللَّهُ فِي قُلُوبِهِمْ أَنْ يَأْتَفْتُوا:** حالا وقتی که خدا به حضرت زهرا عليها السلام فرمود که برو شیعیان و محبتیان را بردار و با خودت به

بهشت ببر؛ حضرت زهرا علیها السلام در حالی که آنها را به سمت بهشت می‌برند، وقتی آنها نزدیک در بهشت می‌رسند، خدا به دل شیعیان و محبین می‌اندازد که شما هم رویتان را برگردانید و توجهی به من کنید.

فَإِذَا انْتَفَتُوا فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَا أَحِبَّائِي مَا أَلْفَتَاكُمْ وَ قَدْ شَفَعْتُ فِيكُمْ فَاطِمَةَ بِنْتِ حَبِيبِي: وقتی آنها رویشان را برمی‌گردانند و به خدا توجه می‌کنند، خدای عزوجل می‌فرماید ای دوستان من! چه بود که رویتان را به من کردید؟ به من توجه کردید و رویتان را برگردانید؟ من که فاطمه، دختر حبیب خودم را شفیع شما قرار دادم. **فَيَقُولُونَ يَا رَبِّ أَحْبَبْنَا أَنْ يُعْرَفَ قَدْرُنَا فِي مِثْلِ هَذَا الْيَوْمِ:** حالا این دوستان و شیعیان می‌گویند خدایا! ما دوست داریم در مثل چنین روزی که روز قیامت است، قدر ما شناخته شود و ببینیم نزد تو چقدر منزلت داریم. **فَيَقُولُ اللَّهُ يَا أَحِبَّائِي ارْجِعُوا وَ انظُرُوا مَنْ أَحَبَّكُمْ لِحُبِّ فَاطِمَةَ انظُرُوا مَنْ أَطَعَكُمْ لِحُبِّ فَاطِمَةَ انظُرُوا مَنْ كَسَاكُمْ لِحُبِّ فَاطِمَةَ انظُرُوا مَنْ سَقَاكُمْ شَرْبَةً فِي حُبِّ فَاطِمَةَ انظُرُوا مَنْ رَدَّ عَنْكُمْ غَيْبَةً فِي حُبِّ فَاطِمَةَ خُدُوا بِيَدِهِ وَ ادْخُلُوهُ الْجَنَّةَ:** بعد از اینکه اینها گفتند می‌خواهیم قدرمان پیش تو شناخته شود، خدای متعال به این شیعیان و دوستان فاطمه علیها السلام می‌فرماید: ای دوستان من! برگردید و به اهل محشر نگاه کنید! در بین اهل محشر، هرکس شما را به خاطر دوست داشتن حضرت زهرا علیها السلام دوست داشته است؛ شما را دوست داشته چون شما حضرت زهرا علیها السلام را دوست داشتید؛ نگاه کنید هرکس به شما به عشق حضرت زهرا علیها السلام غذا و طعامی داده؛ هرکس به عشق حضرت زهرا علیها السلام به شما جامه‌ای داده؛ چون شما دوست حضرت زهرا علیها السلام بودید، به شما این جامه را داده است؛ نگاه کنید هرکس در راه محبت حضرت زهرا علیها السلام یک جرعه آب به شما نوشانده؛ برگردید و نگاه کنید هرکس غیبتی را از شما نفی کرده؛ پشت سر شما داشتند غیبت می‌کردند، به خاطر اینکه شما دوست حضرت زهرا علیها السلام بودید، گفته نه، این حرف درست نیست و غیبت را نفی کرده است؛ هرکس این طور است، شما دوستان و شیعیان فاطمه علیها السلام بروید دستشان را بگیرید و آنها را با خودتان وارد بهشت کنید.

قَالَ أَبُو جَعْفَرٍ وَ اللَّهُ لَا يَبْقَى فِي النَّاسِ إِلَّا شَاكٌّ أَوْ كَافِرٌ أَوْ مُنَافِقٌ: امام باقر عليه السلام قسم جلاله خوردند؛ فرمودند: والله در محشر در بین مردم، دیگر کسی باقی نمی ماند، مگر کسانی که اهل شکند، یا کافرند و یا منافقند. بقیه را، همه را فاطمه‌ی زهرا عليها السلام این گونه به بهشت می برند. **فَإِذَا صَارُوا بَيْنَ الطَّبَقَاتِ نَادَوْا كَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى «فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ وَ لَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ»^۳ فَيَقُولُونَ «فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ»^۴** فرمودند: وقتی اینها بین طبقات دوزخ قرار می گیرند، ندا می دهند که **فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ**: برای ما اهل شک، برای ما کافران، برای ما منافقان، شفیعی وجود ندارد؛ دوست صمیمی‌یی وجود ندارد؛ ما هیچ کس را نداریم. بعد همین‌ها می گویند اگر یکبار دیگر به دنیا برگردیم، ما هم مؤمن و عاشق حضرت زهرا عليها السلام می شویم. **قَالَ أَبُو جَعْفَرٍ عليه السلام هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ مُنِعُوا مَا طَلَبُوا «وَ لَوْ زُودُوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ»^۵** امام باقر عليه السلام فرمودند: هیهات! هیهات! آنها از آنچه طلب می کنند و طلب کردند، منع شدند. بعد امام باقر عليه السلام آیه‌ی قرآن را خواندند؛ فرمودند: اگر اینها به دنیا برگردند، دوباره می روند همان چیزی که از آن نهی شده بودند را مرتکب می شوند؛ یعنی دوباره دشمن حضرت زهرا عليها السلام می شوند. **وَ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ**: اینها دروغ می گویند که اگر ما را به دنیا برگردانند، می رویم دوست حضرت زهرا عليها السلام می شویم.

فقط اینها می مانند و به جهنم می روند. حضرت زهرا عليها السلام بقیه را به بهشت می برند؛ خودشان را، دوستان و شیعیانشان را، کسانی که دوست و شیعی حضرت زهرا عليها السلام هم نبودند؛ مثلاً شخصی مسیحی یا یهودی بوده است، هر که بوده، چون دیده این فرد دوست حضرت زهرا عليها السلام است، تشنه

۳. سوره‌ی شعراء، آیات ۱۰۰ و ۱۰۱.

۴. سوره‌ی شعراء آیه‌ی ۱۰۲.

۵. سوره‌ی انعام، آیه‌ی ۲۸.

۶. مجلسی، بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۶۴؛ فرات بن ابراهیم، تفسیر فرات الکوفی، ص ۲۹۸ و بحرانی اصفهانی، عوالم العلوم، ج ۱۱، ص

بوده، یک لیوان آب به او داده است؛ برهنه بوده، لباسی تنش کرده؛ گرسنه بوده، غذایی به او داده است؛ داشتند پشت سرش غیبت می کردند، گفته نه بابا، این طور نیست؛ حضرت زهرا علیها السلام همه ی اینها را به بهشت می برند.

همین طور فرمودند: حضرت زهرا علیها السلام سوار بر شتری از نور وارد محشر می شود و دوستان ما ریشه های روپوشی که بر روی آن شتر قرار دارد را می گیرند و حضرت علیها السلام آنها را با خود به بهشت می برند. ان شاء الله همین جا اینها را ببینی و به بعد از فوت، موکول نکنی. امیدواریم چشمان باز شود و ببینیم چه کسی ما را اینجا آورده است. ببینیم آیا به آن ریشه های آویخته از روپوش شتر حضرت زهرا علیها السلام، وصل نشده ایم؟ حضرت زهرا علیها السلام نیامدند از داخل این جامعه ی آلوده، از این دنیای آلوده ی کفر، بی دینی و بی اعتقادی، مثل مرغی که دانه می چیند، ما را یکی یکی چیدند و به اینجا آوردند؟ نسیه معامله نکنید! نقد معامله کنید. چیزهایی که در این روایات گفته شده را ببینید. ان شاء الله همین جا اینها را ببینی و به بعد از فوت موکول نکنی. همین حقایق، در آن عالم به آن شکل تجلی می کند؛ ولی همین جا ببین! نقد معامله کن.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ